

Kalewiladu „Waldenhof“

Tartus, Aleksandri uul. nr. 6.

 Teie kasuks

saab olema, kui Teie, enne kui oma tellimisi teete, vaatama tulete, mis

== **Waldenhofi** ==

kalewi ja kasuka jauskonnad Teile soovitavad.

Nemad näitavad **erastjale** ja **rätsepale** teed, kuidas kõige paremad riidetäidawate ja kõige uuemate mustridega odawa hinnaga osta ja **jällemüüjale**, kuidas õiget, kergeste müüdawat kaupa omandada, mis hääd tulu toob.

Tammemägi oli enne teisi ärakadunud. Wiist oli ta ära läinud, sest teiste külaliste seas teda näha ei olnud.

„Täna oli teie juures imelõbus,“ ütles kirjaniku kaasa. „Tore mees, see Tammemägi. Teie mõlemad sünnite hästi kofu.“

„Aga, mis teie mõtlete!“ Ta saatis külalisi trepist alla. Bilkamisi tuli ta jälle üles, ja astus ohlades oma ühtluse korterisse.

Karjatades pööras ta tagasi.

„Ärge ehmatage, preili Alma. Ma ei tahtnud teid wõõrpeju teie kaela jätta. Ma seatsin ennast õige koduselt sisse, siidufin põlle ette, nagu see kofale sünnib.“

Alma langes tooli peale. Ta ei teadnud, kas nutta, wõi naerda. Kuid esimehe pahanduse järele leppis ta seisukorraga ja aitas Tammemäge taldreluid peseda. Peagi kostis rõõmus naer kõrgist. Kui asjad ära pestud, seati ka toad korda.

Wiimaks oldi kõikega lõpul.

„Kell löi 1. Kandidati herra pesi käed weetraani all puhtaks ja tõmbas luue selga.“

„Müüd pean ka mina minema.“ Ta andis Almale kätt. „Head ööd —“

Preili Alma waatas talle paluwalt otsa. „Juba?!”